

Alt til det private Initiativ. Det har Regjeringsforlaget fulgt, idet det kun har givet Afgang til, men ikke forpligtet til at gaa ind under Amtsrådets Tilsyn eller til at skulle tage Vedtægten af det. Det har blot givet Midler i Hænde dertil, naar Vedkommende overhovedet fandt det nyttigt for deres egen Interesse. — Jeg skal her tillade mig at indskyde en Bemærkning, nemlig den, at, medens jeg tror, at det er hensigtsmæssigt, navnlig over for Lovens Forstaaelse, at man ikke bruger dette Udtryk Digelag om alle mulige Digeinteressentstaber, men i Overensstemmelse med Lovforlaget forbeholder denne Betegnelse for de Digeinteressentstaber, der have stillet sig ind under Amtsrådets Tilsyn, saa skal derimod efter Udvalgets Forslag denne Betegnelse bruges om alle eller i alt Fald om dem, som Udvalget væsentlig beskæftiger sig med, nemlig dem, som ere ordnede ved Landvæsenkommissioner. Jeg tror, at i en Lov, hvor der er Spørgsmaal om to fideordnede Maader at ordne disse Forhold paa, er det rigtigt at fastholde en Betegnelse for den ene og en anden for den anden, for at ikke Lovforlagets Bestemmelser skulle blive underkastede en Fortolkning, som det ikke har været Meningen at lægge ind i dem. Der findes nemlig i det Hele fire Slags Digeinteressentstaber: der findes frivillige uden Vedtægt; der findes frivillige med Vedtægt; der findes tvungne med en tvungen Vedtægt, som ere de, der nærmest beskæftige Udvalget, og der findes endelig de offentlige Digelag, som have givet sig ind under Amtsrådets Tilsyn. — Men selv forudsat, mine Herrer, at man vilde erkende, at der var et virkeligt Gul i Lovforlaget, og at der var en Trang til ved Lovens Bydende at tvinge Interessenterne i Fællessdiger til at staffe sig en Vedtægt, saa vil man se, at Udvalgets Endringsforslag paa ingen Maade gjøre § 17 overflødig — jeg beder Dem, mine Herrer, erindre, at Spørgsmaalet om § 6 og Spørgsmaalet om Udstemningen af § 17 kunne ikke stilles ad —; thi, som jeg nys bemærkede angaar Udvalgets Endringsforslag ikke andre end de Digeinteressentstaber, ved hvis Dannelse en Landvæsenkommission har været medvirkende, medens alle de, hvor det ved mindelig Overenskomst er afgjort, baade hvilke Eiendomme der skal ind beri, og hvilken Bidragskvotaen skal være, ligge uden for det Forslag, som Udvalget har stillet som Hovedforslag under Nr. 3, og jeg ser ikke rettere, end at man netop ved at følge Udvalget og struge § 17 tilveiebringere et Gul i Lovforlaget, som ikke var der, hvilket vil være saa meget mere betænkeligt, som der ikke findes andre Bestemmelser i Lovforlaget, der angaa Fremgangsmaaden ved de naturlige Diger. Men jeg kan ikke erkende, at den Ordning, som Udvalget foreslaar i § 6, er antagelig eller ganske forsparlrig. Naar der er Spørgsmaal om at ordne saadanne Forhold ved en vedtægtsmæssig Bestemmelse, maa det først være afgjort, hvad der over-

hovedet taget kan blive Gjenstand for denne Afgjørelse, og jeg kan da ikke Andet end forundre mig over at se det Omfang, man efter Udvalgets Forslag vil give Vedtægten's Indhold. Det lyder nemlig saaledes: „Efter at hine Spørgsmaal ere afgjorte“ — det er Spørgsmaalene om, hvilke Eiendomme der skal indbrages, og hvor Meget de skulle bidrage —, „opretter det saaledes dannede Digelag“ — der ligger Tvangen —, „en Vedtægt, i hvilken Landvæsenkommissionens Kjendelse tillige med Fortegnelse over Medlemmerne med Angivelse af det Forhold, i hvilket de skulle bidrage, indføres, og der i Dvrigt træffes Bestemmelser om Anlæggets Udførelse, Vandafledningen, Digelagets Bestyrelse, Tilsynet med og Vedligeholdelsen af Digerne m. v.“; og i det sidste Stykke af samme Punktum staar der: „For Tilveiebringelsen af senere Forandringer i Vedtægten gjælde de samme Regler som for Oprettelsen.“ Altsaa Landvæsenkommissionens Kjendelse skal være en integrerende Del af Vedtægten, og i den skal man altsaa senere kunne gjøre Forandring paa samme Maade som i de andre Bestemmelser. Fremdeles er Spørgsmaalet om Anlæggets Udførelse ogsaa en Gjenstand for Vedtægten og endelig Spørgsmaalet om Vandafledningen. Jeg tilstaar, at det for mig staar som aldeles utilstedeligt at give Vedtægten et saadant Omfang og et saadant Indhold, at man ved simpel Stemmeslæb skal kunne forandre Bestemmelser, hvortil der efter Lovgivningen hører en Landvæsenkommissions Kjendelse, og dette gjælder saavel om Afgjørelsen af Landvæsenkommissionens Kjendelse som om Forandringen af Bestemmelserne om Anlæggets Udførelse og Vandafledningen. Det er Forhold, som det ikke paa nogen Maade kan tillades en Digebestyrelse at forandre, men det er en Grundfæstning, som maa hævedes i alle disse Forhold, at det retlige Grundlag, der er givet ved Landvæsenkommissionen, ikke kan forandres uden ved en Overlandvæsenkommission. Det vil altsaa være den første Forbring, der maatte stilles, at det Indhold, man vilde lægge i Vedtægten, maatte meget betydelig begrænses, og jeg kommer senere tilbage til et Spørgsmaal, hvor det vil ses at have en ganske overordentlig Betydning. Men selv om man nu strøg disse Punkter, saa siger jeg, at det er Noget, der ikke er hævet over enhver Tvivl, at det i det Hele taget er forjværligt at lade den Slags Spørgsmaal, som endda blive tilbage, om Bestyrelsen, om Maaden, hvorpaa Arbeidet skal udføres, afgjøres ved Stemmeslæb uden nogen brugbar og virksom Refus for Minoriteten. For mig stiller det sig som aldeles afgjort, at det er utilstedeligt og uilladeligt, og allernæst naar man lader det være i Uffirkerhed, — hvad Udvalgets Forslag gjør — hvem Medlemmerne af disse Interessentstaber ere. Der siges kun Medlemmerne, men hvem forstaas der ved Medlemmerne? Forstaas der derved Eieren alene eller Eierne og Brugerne?